

ДІЛО

Виходить щоденно передпол.

РЕДАКЦІЯ І АДМИНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок 10, II. по-
с. Копте варт. шая. 143-322.
Адреса для телеграм:
"Діло", Львів.
Нав. Редактор приймає
від 10—11 год. передпол.
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячна в гривю 5,000 мп.
ЗА ГРАНИЦЮ:
В Америці 1 дол., Франції,
Голандії, Бельгії 10 фр. фр.,
Італії 10 л. Німеччині 9,000 мп.
п. шая. Швейцарії 5 шв.
фр., Чехословаччині 30 ч. ко-
рон. Румунія 100 лей. По-
гарії 80 н. Австрії 9,000 мп.
ш. Залиш адреси 50000 шп.

В справі оголошень
звертатися до Адми-
ністрації.
ЦІНА
ОДНОГО ПРИПРИНКА
200.000 Мп.

Видає: ВИДАВНИЧА СПІЛКА „ДІЛО“.

Начальний редактор: Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Подвійна бухгалтерія.

З нагоди накриття поліцією польської „фашистської“ організації, якій спілкували, яку матеріально й морально спомогали високопоставлені одиниці — до міністрів включно, краківська „Нова Реформа“ помістила статтю п. з „Опнір“. Автор статті ставить конспіративну акцію панів з „Поготовя патріотуф польських“ в психологічний зв'язку з конспіративною діяльністю перед відродженням польської державності.

В часах неволі, коли на кожній ділянці національного життя з боку ворожих держав вся машинерія була налаштована в напрямі депортації, приборкання і авделення чужах незалежницьких змагань, найкращі сили нації скопили в підполлі і там творили організаційний апарат, який незримики нитками об'єднував найбільш активний елемент, який промілював на всі польські землі. В підземелля склало жетільки політичне, а й освітнє й культурне життя нації. Тут нішов культа визвольних боїв нації, творилась легенда, яка мала силу електиризувати маси; тут організовано активні виступи для пробів сил, для організації світової й власної суспільності, що незалежницька польська думка не погребана; тут ковано пляни зєднання всіх польських земель і повного визволення з чужого ярма. Організатори цієї підпольної акції з'явили в історії Польщі золоту сторінку. Перед ними схияють голову чергові покоління.

В підполлі спихали життя нації умовини, в яких опинилися порізані кордонами польські землі. Бо навіть серед найтяжчих умовин, неволі життєздатний народ мусить наїти відповідні форми для виявлення своїх творчих сил, наїти засоби для організаваного валення своєї тюрми.

Оправдуючи конспіративну акцію перед світиною 1918 р., підносячи великі заслуги діячів польського підполля в минулому, остро осуджує „Нова Реформа“ конспіративну роботу панів з „Поготовя патріотуф польських“ тепер. Тоді — поборова-ло уряди ворожих держав, тепер „фашисти“ конспірують проти власного уряду.

Тоді підполля було здоровим відрощом нації, тепер хоробливим привичаєнням до конспірування „Опірами“ минуушнини.

Всі ці міркування „Новой Реформи“ — зсвсім слушні і самозрозумілі.

Та на що дрібку обективізму і самокритичності польська політична думка не потрапила збогнутися. Панове Грабські єі соні, дальше мріють про пересунення польської етнографічної границі на літню ріського договору. Не тільки мріють,

Монархія без королів.

Хто не пригадує собі поширеного на Україні дотелу про те як саляне мали казати, що не мають нічого проти республіки, але хотіли би, щоб вона мала й царя? Цей дотел пригадується мимохіть при читанні звісток про теперішній стан у Греції. Греція знаходиться у становищі на менше фантастичніше є республіка з королем або монархія без королів — як хочете. Король живе покищо у Букаресті, як це офіційно називається „на трьохмісячній відпустці“. На протязі цього часу держава має перестави плєбісцит для вирішєння двох питань: першого, чи наряді бажає собі республіки чи монархії; другого, чи коли бажає монархії, хоче залержати теперішню династію Глюксбургів, чи шукати собі короля деінде.

Для переведення цієї нелегкої операції держава поклікала найбільшого свого дипломата Веніельоса, що жив у Франції. Політична кар'єра Веніельоса багата в події. Він кілька разів виступав як провідник революційного руху проти монархії — то знову стояв на її боці в обороні перед хвилевими настроями суспільності; він боротьбу з Союзництвом державами, які піддержували турецьке панування над Грецією — станує на боці Союзницьких держав; у 1916 р., коли король був проїзний, завдяка йому витрав справу Греції на Мірвої Конференції, який був її представником. Своєю дипломатичним талантом він придбав для свого краю територію, яка переходила

ВЕПННА САЛЯ ?
ПРИДИГО ДОНУ ?
6. ЛЮТОГО ?
1924. ?

в я шільній державній апарат налаштовується так, щоб ці мрії зобичисля як найкорше реальною дійсністю.

Читаючи в польській пресі приміроричий про Українській Високої Школи, збогноту поліції до наїтки на них, маєтеся враження, що всі політична мудрість польської „народової“ публіцистики не виїшла піза вразки пок. „Союза руснага народа“.

Супроти нової підвінки під друкарських робіт бо аж о 90 пррвимушені ви підмістити від панів 2% ц. м. ціну одного примірника на
200.000 мп.
в місяччу передплату на
5,000.000 мп.
Передплатники, що не вишати ще передплати мусять мати на увазі що підвіншу.

сти потрібно для такої радикальної зміни, як знесення теперешньої монархії, що проістувала від 1832 р. Він є прихильником створення Сенату, хоча Греція, як інші балканські держави, має тільки одну конституційну Палату: Парламент. Ця пропозиція нова реформа могла би зближити Грецію зі застідними державами і звести бажанний елемент рівності. Без огляду на те, чи вона буде республікою чи монархією.

Та перестави по Веніельосом не легко. Не багато показують однічасно мекхові ліві партії та праві Монархістичні преса обивичувачего його у засуді міністрів в 1922, хоча він був тоді далеко поза Грецією. Фанатики республіки не є аводелені ним тому, що він не станує заздятегіль на становищі ворожів супроти повороту короля. Як скрізь у нищійних часах, дуже важко вести політичну працю таким діячам як він, що боронять ідей обережного демократизму та зрілого важеного лібералізму. Веніельос хочє вирішити форму державного правління не шляхом революційної боротьби на вулицях Атен, ні призначення накіненними народомі волюдолючою клясою, а загальним голосуванням в якому всі могли би дкнайповнішше висловитися.

Новий англійський премієр.

Нільна біографічних даних.

Ремсей Макдонелль ур. 1866. у білій селянській шотландській родині. Родичі не мали змоги вислати його в університет і він мав стати народним учителем. Уже в 11-му році життя виявив нахил до соціальних питань. По короткім побути на квісній посаді на провінції, перекочав до Льюндону без засобів, працюючи на підрядний писар і багато читаючи. У р. 1888. стає приватним секретарем визначного ліберального посла Т. Льюн. Згодом працює як журналіст у „Віклі Диспетч“, має вплиди у народній університеті, виступає університет. Очин часом висилає його в подорож як доповідача до Нової Зеландії та Англії. Ізавою цього звачи до Канади та до Зеландії в р. 1892.

кою, що вмерла в 1910 р. В 1910 р. вибирають його послом до Нижньої Палати, де швидко ведне собою славу одного з найкращих промовців. Бул основником „Союзу для парламентарного представництва робітників“ з якого зродилась т. зв. „лейбур партія“, робітнична партія. Завдяки цьому давній чистопрофесіональний „трейд-юніон“ перетворився на політичну організацію. В р. 1911. стає загальним секретарем партії, а в р. 1912. її головою. Є автором цілої низки творів як „Соціалізм і суспільність“, „Праця і дофжава“, „Дробудження Індії“, „Соціалізм і уряд“ і и.

Пр. 69 24. В Іжени Річпосполити Польської Суд округи в кавний ек Гомбухлї підписав у Львові пошлю на часок Прокуратора Лозувенко, який має шлюку „Діло“ на варту шая. 143-322. в а в і н і с т р а ц і я і н а в. Р е д а к т о р п р и й м а є в і д 10—11 г о д. п е р е д п о л. Р у к о п и с и н е з в е р т а ю т ь с я.

шєня цілого накладу і видав по думці з 473 заколу карного заклад дальшій пошлюванням того документа підлягає дальшій видав наказ відбавити з урочуванням го часу зняти з публіцистики всі матеріали, які мають характер перешкоди створення держави.

В дітях наша будуччина — на